

„Dacă cineva nu luptă...”

Bucuria este un bun al creștinului și ne vom bucura de ea câtă vreme vom lupta, căci aceste bine ne vine odată cu pacea. Pacea, rodul victoriei în război. În plus, citim în Scriptură că nu este decât luptă viața omului pe pământ (Forja, nr. 105).

1 Aprilie

Întreaga tradiție a Bisericii a vorbit despre creștini ca fiind *milites Christi*, soldați ai lui Cristos. Soldați

care aduc liniște altora, în timp ce duc o luptă fără încetare împotriva înclinațiilor lor personale rele.

Uneori, din lipsă de simț supranatural, din cauza unei neîncrederi practice, nu se dorește să se înțeleagă nimic despre viața de pe pământ ca fiind o armată. Ei insinuează cu răutate că, dacă ne considerăm *milites Christi*, ne-am expune riscului de a folosi credința în scopuri lumești de violență, de grupare partizană. Acest mod de a gândi este o simplificare tristă, illogică, care este adesea legată de confort și lașitate.

Nimic mai străin de credința creștină decât fanatismul, cu care sunt prezentate îmbinările ciudate între profan și spiritual, indiferent de ideologia lor. Acest pericol nu există atâta timp cât lupta este înțeleasă așa cum ne-a învățat Cristos: ca un război al fiecăruia cu sine însuși, ca un efort mereu reînnoit de a-L iubi

pe Dumnezeu mai mult, de a înlătura egoismul, de a-i sluji pe toți oamenii. A renunța la această luptă, oricare ar fi scuza, înseamnă a te declara dinainte înfrânt, anihilat, fără credință, cu sufletul căzut, împrăștiat în satisfacții meschine.

Pentru creștin, lupta spirituală înaintea lui Dumnezeu și a tuturor fraților în credință este o necesitate, o consecință firească a propriei sale condiții. Prin urmare, dacă cineva nu luptă, îl trădează pe Isus Cristos și întregul Său trup mistic, care este Biserica.

(E Cristos care trece, nr. 74)

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/dailytext/daca-cineva-nu-lupta/> (08.04.2026)